

Απόφαση Π.Ε. NAP, 31/1/2015

4.02.15

ΑΠΟΦΑΣΗ της Π.Ε. του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, 31/01/2015

Πρώτες εκτιμήσεις για τα αποτελέσματα των εκλογών 25/1/15 και για τα καθήκοντα της επόμενης μέρας

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Τα αποτελέσματα των βουλευτικών εκλογών της 25ης Ιανουαρίου σηματοδοτούν αλλαγή σελίδας. Οι πολιτικές εξελίξεις και η κοινωνική ταξική διαπάλη στην Ελλάδα κινούνται προς την καμπή, για την οποία μιλήσαμε στο Πανελλαδικό Σώμα τον Νοέμβριο 2014. **Στις εκλογές ηττήθηκαν οι κομματικές πολιτικές δυνάμεις που διαχειρίστηκαν και επέβαλαν την άγρια μνημονιακή αστική πολιτική της πενταετίας και αναδεικνύεται η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ.** Παρά ταύτα, το αστικό σύστημα εξουσίας δεν έχει ηττηθεί, το ζητούμενο του κλονισμού και της ανατροπής του παραμένει ανοικτό.

Το δίλημμα που έρχεται επιτακτικά στο προσκήνιο είναι: Θα ανατραπεί η πολιτική και η επίθεση κεφαλαίου - ΕΕ - ΔΝΤ και τα αντιδραστικά μέτρα και οι αναδιαρθρώσεις που έχουν επιβληθεί από μια νέα Άνοιξη του μαζικού κινήματος ή θα υπάρξει συνέχιση πάνω κάτω της ίδιας πολιτικής, με διαχειριστικές τροποποιήσεις εντός του πλαισίου ΕΕ, ΝΑΤΟ, συστήματος;

Η νέα κατάσταση θέτει το σύνολο των μαχόμενων δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής κομμουνιστικής Αριστεράς μπροστά **σε νέα καθήκοντα και προκλήσεις. Άμεσος στόχος** μας είναι η συμβολή στην ανάπτυξη των προϋποθέσεων και την εξάντληση όλων των δυνατοτήτων **για μια αποφασιστική στροφή στο εργατικό λαϊκό κίνημα, για την αντεπίθεση με στόχο την επιβολή κατακτήσεων στα ζωτικά κοινωνικά προβλήματα και την αντικαπιταλιστική ανατροπή της μαύρης αντεργατικής πολιτικής που επιβάλλουν κεφάλαιο και ΕΕ.**

Ταυτόχρονα, για να ανταποκριθούμε στις νέες συνθήκες απαιτείται επιτάχυνση και εμβάθυνση των προσπαθειών για:

- την **ταξική ανασυγκρότηση** του εργατικού - λαϊκού κινήματος και τη συσπείρωση των δυνάμεων για ένα νέο ταξικό εργατικό κίνημα.
- την **άλλη Αριστερά, αντικαπιταλιστική, επαναστατική και σύγχρονα κομμουνιστική**, με την πολιτική συνεργασία και συσπείρωση των δυνάμεων και αγωνιστών της Αριστεράς με ανατρεπτική, ασυμβίβαστη, αντισυστημική στάση και πάλη για το αναγκαίο αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα σήμερα.
- το διάλογο και τη συσπείρωση των τάσεων της **κομμουνιστικής απελευθέρωσης.**

A. Το εκλογικό αποτέλεσμα

2. Την 25^η Γενάρη καταγράφηκε μια **ευρεία εκλογική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ** (36,34%, άνοδος 9,5%). Η ψήφος στον ΣΥΡΙΖΑ ήταν πολύ πιο διευρυμένη στις εργατικές λαϊκές περιοχές, όπου συνολικά υπήρχαν υψηλά ποσοστά των δυνάμεων με αναφορά στην Αριστερά (ΣΥΡΙΖΑ, ΚΚΕ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ κ.α.). Οι εκλογές ανέδειξαν εικόνα ταξικής πόλωσης στους δήμους των μεγάλων αστικών κέντρων.

Η ευρεία εκλογική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ, για την πλειοψηφία των ψηφοφόρων του, ειδικά από τα εργατικά λαϊκά στρώματα, θεωρήθηκε ως ο δρόμος για την ανακοπή της κοινωνικής καταστροφής και ταπείνωσης, της ανεργίας, της λιτότητας και της φτώχειας που αντιπροσώπευε η συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ. Αποτελεί **ένα μήνυμα καταδίκης πρωτίστως της κυβέρνησης Σαμαρά - Βενιζέλου αλλά και της πολιτικής που εφαρμόστηκε όλα αυτά τα χρόνια** (γι' αυτό «μαυρίστηκαν» και όλα τα κόμματα που είχαν σχέση με την κυβερνητική μνημονιακή διαχείριση: Γ. Παπανδρέου, ΛΑΟΣ, ΔΗΜΑΡ). Εκφράζει την ελπίδα **για μια πολιτική με φιλολαϊκό προσανατολισμό**. Έχει ιδιαίτερη σημασία πως ο λαός αφήφισε τις απειλές και την τρομοκρατία των συστημικών κέντρων και ΜΜΕ, **ξεπέρασε τον φόβο** και μαύρισε ΝΔ και ΠΑΣΟΚ.

Δεν έχουμε βεβαίως μια «μεγάλη νίκη της Αριστεράς», ούτε είναι σωστό το άθροισμα ποσοστών, που κρύβει τις ποιοτικές διαφορές των προγραμμάτων, τις αντιφάσεις και τις δυσκολίες. **Η λογική των «μειωμένων προσδοκιών» και μιας «λύσης χωρίς σύγκρουση» έχει ενισχυθεί σε σχέση με τον Ιούνιο του 2012**. Η ηγεμονία του συστήματος διατηρείται, αλλά οι άμεσοι πολιτικοί του εκπρόσωποι δέχθηκαν ένα πλήγμα, ο κόσμος έκανε ένα πολιτικό εκλογικό βήμα (κάτω και από την επίδραση όλης της κινηματικής πενταετίας αλλά και των πολιτικών ορίων που είχε). Λαμβάνοντας υπόψη όλα αυτά, και παρότι η ψήφος στον ΣΥΡΙΖΑ εμπεριέχει βασικά (αλλά όχι μοναδικά) την ελπίδα για αλλαγές «εντός του πλαισίου», **καταγράφονται νέες δυνατότητες για μια νέα απαιτητικότητα, για αντεπίθεση του κινήματος**.

Ο ΣΥΡΙΖΑ με την πολιτική - εκλογική του δύναμη και την ανάδειξη του σε κυβερνητικό πυλώνα κυριαρχεί στον χώρο του κόσμου της Αριστεράς. Επιπλέον, σε αυτές τις εκλογές η άνοδος του ΣΥΡΙΖΑ προήλθε κυρίως από τον κεντροαριστερό χώρο ή και με απευθείας μετατοπίσεις από ΝΔ, ΑΝΕΛ κι ευρύτερα Δεξιά. **Δεν συντελέστηκε με παραπέρα αποδυνάμωση των δυνάμεων που κινούνται στα αριστερά του, αλλά, αντίθετα, καταγράφονται απώλειες προς αυτές, με μια τάση ανόδου τους**. Εκφράστηκε έτσι μια τάση απόρριψης της πρότασης ΣΥΡΙΖΑ και απαίτησης για αριστερή πολιτική ενάντια στο συστημικό πλαίσιο. Παραμένει φυσικά **ο πολύ αρνητικός συσχετισμός για τις δυνάμεις αγωνιστικής, αντικαπιταλιστικής και κομμουνιστικής αναφοράς** κι αυτό πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο συλλογικής μελέτης για την ανασυγκρότηση τους μέσα στις μάχες της νέας φάσης.

Ο ΣΥΡΙΖΑ στην προεκλογική περίοδο ολοκλήρωσε και αποσαφήνισε την πολιτική στρατηγική του και τη δέσμευσή του πως θα κινηθεί μέσα στο συστημικό πλαίσιο. Εντός της ευρωζώνης και των ασφυκτικών συνθηκών της ΕΕ, καθώς και των ορίων που θέτει η αστική τάξη στην Ελλάδα.

3. Το παραδοσιακό αστικό δικομματικό σύστημα (ΝΔ - ΠΑΣΟΚ) υπέστη σοβαρότατη ήττα, με κύριο παράγοντα την κοινωνική δυσαρέσκεια - οργή και την έκφραση της σε εκλογική πολιτική καταδίκη. Το παραδοσιακό αστικό πολιτικό προσωπικό δέχθηκε ιστορικό κτύπημα. Ο κεντροαριστερός πυλώνας του θρυμματίζεται. Το κόμμα γέννημα της μεταπολίτευσης, **το ΠΑΣΟΚ, ταπεινώθηκε διασπασμένο. Το ΚΙΔΗΣΟ του Γ. Παπανδρέου έμεινε εκτός βουλής και η ΔΗΜΑΡ εξαϋλώθηκε**.

Πρέπει όμως να σημειώσουμε πως **ο κορμός των δεξιών και ακροδεξιών κομμάτων** (ΝΔ, Χρυσή Αυγή, ΛΑΟΣ) παρουσιάζει μικρή εκλογική υποχώρηση σε σχέση με τον Ιούνιο 2012 (περίπου 3%). Η ΝΔ, παρά το πλήγμα που δέχθηκε, αναδεικνύεται ως κυρίαρχη δύναμη εκπροσώπησης των αστικών συμφερόντων. Πήρε ψήφο και από αστικές μερίδες και συντηρητικούς ψηφοφόρους που στήριζαν

παλιότερα το ΠΑΣΟΚ.

Η ΝΔ δεν θα ξεπεράσει εύκολα την απώλεια της διακυβέρνησης και την βαριά ήττα με 8,5% διαφορά από τον ΣΥΡΙΖΑ, γεγονός που δεν δικαιολογεί την θεωρία του επιτελείου Σαμαρά περί σύντομης επιστροφής. Θα υπάρξει ένταση της εσωκομματικής αντιπαράθεσης, βολές κατά Σαμαρά και της ακροδεξιάς πολιτικής, ενώ θα τεθεί το ζήτημα της ανασυγκρότησης συνολικά του χώρου της Δεξιάς - Ακροδεξιάς.

4. Σοβαρότατο αρνητικό στοιχείο των εκλογικών αποτελεσμάτων αποτελεί η διατήρηση των υψηλών ποσοστών της φασιστικής Χρυσής Αυγής, παρά την μικρή μείωση (-0,5%) σε σχέση με τον Ιούνιο 2012. Ιδιαίτερη σημασία έχει όμως, πως η πτώση της ΧΑ ήταν αρκετά μεγαλύτερη στις πόλεις και στις λαϊκές γειτονιές, ενώ αναπληρώνεται εν μέρει από την αύξηση στην περιφέρεια και σε αγροτικές περιοχές, κυρίως της Βόρειας Ελλάδας. Αν και υπάρχει **ανακοπή της ορμητικής ανόδου της ΧΑ**, τόσο στο επίπεδο του «δρόμου» όσο και των εκλογών (9,5% ευρωεκλογές 2014), πρέπει να μας προβληματίσει το γεγονός πως η φθορά των αστικών κομμάτων λόγω της διαχείρισης από μεριάς τους της αντεργατικής πολιτικής αποδεσμεύει πλατιά στρώματα με συντηρητική κοινωνική πρακτική και συνείδηση που βρίσκουν την έκφρασή τους στην λαϊκίστικη «αντισυστημική» δημαγωγία των φασιστών.

Ο κρατικός και συστημικός «αντιφασισμός» δεν μπορεί να νικήσει το σύγχρονο φασιστικό φαινόμενο. Από την άλλη, και η μέχρι τώρα αντιφασιστική δράση του κινήματος και της Αριστεράς δεν επαρκεί ή είναι μερική και επιφανειακή. Απαιτείται ολοκληρωμένη συζήτηση και **νέα ταξική- κινήματική, πολιτική και ιδεολογική προσέγγιση**. Το ζήτημα καθίσταται πολύ σοβαρό αν λάβει κανείς υπόψη τις μελλοντικές πρωτοβουλίες ανασυγκρότησης του δεξιού και ακροδεξιού χώρου.

5. Έγινε προσπάθεια **από συστημικούς κύκλους να προωθήσουν το “Ποτάμι”**, το οποίο συγκέντρωσε ένα αξιόλογο ποσοστό, μακριά όμως από το μεγαλεπήβολα σχέδια της ηγεσίας και των εμπνευστών του. Ο πολιτικός λόγος του νεοπαγούς σχηματισμού είναι μια μίξη νεοφιλελεύθερων και φιλελεύθερων τοποθετήσεων, στον ιδεολογικό καμβά της μεταμοντέρνας αποϊδεολογικοποίησης, με ισχυρή παρουσία καθαρόαιμων αντιδραστικών τοποθετήσεων (βλ. για πανεπιστήμια, άσυλο, αστυνομία κλπ.) και κυρίως **με μια συστημική, συντηρητική τοποθέτηση σε όλα τα κρίσιμα θέματα της πολιτικής αντιπαράθεσης:** ευρώ-ΕΕ, χρέος, πρόεδρος δημοκρατίας, συναίνεση, επιχειρηματικότητα, ανταγωνισμός, ρόλος του κινήματος και αντιμετώπιση των κινητοποιήσεων κλπ. Αποκαλυπτικό του ρόλου που έχουν αναθέσει στο Ποτάμι και στον Στ. Θεοδωράκη είναι η δήλωση Σουλτς, πως θα προτιμούσε το Ποτάμι ως κυβερνητικό εταίρο του ΣΥΡΙΖΑ. Απαιτείται μια πιο συστηματική παρακολούθηση - αποκάλυψη των θέσεων και του ρόλου του Ποταμιού, που προσπαθεί να διεισδύσει ειδικά στο χώρο της νεολαίας. Στο χώρο της κεντροαριστεράς και του κέντρου θα γίνει προσπάθεια ανασυγκρότησης στην επόμενη φάση, με σκοπό να δημιουργηθεί ένα σχετικά ισχυρό ενδιάμεσο κόμμα - μπαλαντέρ, χρήσιμο για κάθε είδους συστημική λύση.

Ενισχύθηκαν, επίσης, και τα **μορφώματα - ψηφοσυλλέκτες** κατά βάση **συντηρητικής διαμαρτυρίας** (Γκλέτσος, Λεβέντης)

6. Το ΚΚΕ πετυχαίνει μια μικρή άνοδο (1%), εκφράζοντας μια τάση αντίθεσης στις λογικές διαχείρισης του καπιταλισμού, μια τάση που αναζητά ταξικές απαντήσεις. Παραμένει όμως καθηλωμένο σε χαμηλά ποσοστά, καθώς **αδυνατεί να μετασχηματίσει την ριζοσπαστική και αριστερόστροφη κίνηση** σε πολιτική ενωτική στάση ανάπτυξης του κινήματος και πολιτική γραμμή ανατροπής, παρά ορισμένες οριακές αναπροσαρμογές του τελευταίου διαστήματος. Αρνούμενο το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα, το αναγκαίο μέτωπο και κίνημα ανατροπής και την κοινή δράση με τις μαχόμενες δυνάμεις της Αριστεράς, με επιμονή σε αγώνες διαμαρτυρίας κι όχι σε αποφασιστικούς αγώνες για νίκες, με επιθετική και συχνά εντελώς απαράδεκτη πολεμική σε άλλες αριστερές δυνάμεις και τάσεις, ειδικά προς την αντικαπιταλιστική Αριστερά, **δεν συμβάλλει στην**

αναγκαία αντεπίθεση και απογοητεύει τον μαχόμενο κόσμο της αριστεράς. Συσπειρώνει όμως ένα σημαντικό τμήμα αγωνιστών, με ταξική και κομμουνιστική αναφορά, με το οποίο επιδιώκουμε την **κοινή δράση, τον διάλογο** για τα μεγάλα ερωτήματα για την τακτική και τη στρατηγική του κομμουνιστικού κινήματος.

7. Η ANΤΑΡΣΥΑ-MAPΣ καταγράφει άνοδο σε σχέση με το αποτέλεσμα της ANΤΑΡΣΥΑ στις βουλευτικές εκλογές του Ιουνίου 2012. Υπήρχε διπλασιασμός σε ψήφους και ποσοστό, παραμένοντας βέβαια σε πολύ χαμηλά επίπεδα.

Η ψήφος υπέρ της ANΤΑΡΣΥΑ - MAPΣ εξέφρασε:

- την πιο βαθιά καταδίκη της αντιλαϊκής πολιτικής του μαύρου μετώπου κεφαλαίου - ΕΕ - ΔΝΤ και της κυβέρνησής τους από ΝΔ - ΠΑΣΟΚ.
- την συνολική ανατρεπτική, αντικαπιταλιστική, αγωνιστική φυσιογνωμία, που έχει διαμορφώσει η ANΤΑΡΣΥΑ, παρά τις αντιφάσεις της.
- την επιμονή στο αναγκαίο αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα
- την αναγνώριση της μαχητικής συμβολής και της ενωτικής γραμμής στους αγώνες εναντίον της μνημονιακής λαίλαπας
- την κριτική στην διαχειριστική πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ και την αναζήτηση μιας αριστερής εργατικής αντιπολίτευσης
- την αναζήτηση μιας άλλης Αριστεράς, ανατρεπτικής και αντικαπιταλιστικής
- την ενωτική μετωπική λογική, όπως αποτυπώθηκε και στην πολιτική συνεργασία ANΤΑΡΣΥΑ - MAPΣ.

Το εκλογικό αποτέλεσμα της ANΤΑΡΣΥΑ - MAPΣ, το οποίο επιτεύχθηκε σε δύσκολες συνθήκες της πόλωσης και των εκβιαστικών διλημμάτων («χαμένη ψήφος»), συνδεδεμένων αυτή τη φορά άμεσα με την προοπτική μιας κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, αποτελεί ένα μικρό βήμα και **δίνει δυνατότητες** για την μετεκλογική πολιτική παρέμβαση. Παραμένει **αναντίστοιχο** με τις μεγάλες αναγκαιότητες αλλά και την ευρύτερη επίδραση της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και **δεν ανατρέπει τον αρνητικό συσχετισμό δυνάμεων** που έχει διαμορφωθεί σε βάρος της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής Αριστεράς και της τάσης εργατικής χειραφέτησης.

Στα θετικά της εκλογικής καταγραφής είναι και η εκτίμηση πως το ποσοστό της ANΤΑΡΣΥΑ - MAPΣ **στους νέους** και ειδικά στις ηλικίες 18-24 είναι μεγαλύτερο του μέσου όρου σε σημαντικό βαθμό.

Η εικόνα που έρχεται δείχνει πως **το εκλογικό σώμα της ANΤΑΡΣΥΑ - MAPΣ είχε μεγάλη μεταβλητότητα.** Ψήφοι έφυγαν και αναπληρώθηκαν από αλλού. Χρειάζεται καλύτερη μελέτη από τις οργανώσεις για τις μετακινήσεις. Φαίνεται, καταρχήν όμως, πως αρκετοί παλιότεροι ψηφοφόροι της ANΤΑΡΣΥΑ, ακόμα και κόσμος αγωνιστικός των κινήσεων, των σχημάτων (εργατικών, φοιτητικών), των Παρεμβάσεων που στήριζε (ή και στηρίζει ακόμα πολιτικά) την ANΤΑΡΣΥΑ μετακινήθηκε προς ΣΥΡΙΖΑ, **αναδεικνύοντας έντονα το έλλειμμα πολιτικής δουλειάς και πολιτικών δεσμών με τον κόσμο αυτό, και την γενικότερη αστάθεια του ανατρεπτικού αντικαπιταλιστικού ρεύματος.** Από την άλλη, η ANΤΑΡΣΥΑ - MAPΣ κέρδισε νέους ψήφους από κόσμο που αναζητούσε μια πιο καθαρή αριστερή επιλογή από τον ΣΥΡΙΖΑ, από τη συμπίεση, από νεολαία, διαφοροποιημένους του ΚΚΕ, από ψηφοφόρους που ψήφιζαν κόμματα και κινήσεις που δεν κατέβηκαν στις εκλογές. **Εκεί που υπάρχει σταθερή παρέμβαση (κίνηση πόλης ή άλλη μορφή), τα αποτελέσματα της ANΤΑΡΣΥΑ φτάνουν γύρω στο 1%.**

Η συνολική προεκλογική δουλειά της ANΤΑΡΣΥΑ και της πολιτικής συνεργασίας αποτελεί **πολύτιμη παρακαταθήκη** για την επόμενη μέρα.

Και σε αυτή την εκλογική μάχη αναδείχθηκαν **τα γενικότερα όρια** που εμποδίζουν μια πιο μαζική καταγραφή της ANΤΑΡΣΥΑ. Τα όρια αυτά συνδέονται: **πρώτο, με τα όρια του ίδιου του μαζικού**

λαϊκού και εργατικού κινήματος, που αντιπαλεύει την αντιλαϊκή πολιτική, αλλά εξακολουθεί να βρίσκεται κάτω από το απαιτούμενο επίπεδο για να μπορεί να την ανατρέψει, για να διεκδικήσει και να ανοίξει έναν άλλο δρόμο στην ελληνική κοινωνία. **Δεν έχουν διαμορφωθεί τα στοιχεία του οργανωμένου λαού**, που αποτελεί το δικό μας υποκείμενο ανατροπής, αφήνοντας ως κυρίαρχη υπαρκτή διέξοδο (στα μάτια της μεγάλης πλειονότητας των εργαζομένων) τον κοινοβουλευτικό κυβερνητικό δρόμο. Κι εδώ βεβαίως πρέπει να αναζητήσουμε και τις δικές μας ευθύνες.

Δεύτερο, παρά την εμβέλειά του, **παραμένει η μεγάλη δυσκολία γύρω από τον άλλο δρόμο της αντικαπιταλιστικής ανατροπής της επίθεσης**. Όχι μόνο σε σχέση με την ανεπάρκεια εμβάθυνσης και υποστήριξης της **επαναστατικής τακτικής** στον ευρύτερο χώρο της αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής Αριστεράς, αλλά **κυρίως σε σχέση με την τεκμηρίωση, ανάπτυξη του αντικαπιταλιστικού προγράμματος**, την ενίσχυση της ταξικής αναγκαιότητας και της ρεαλιστικότητάς του. Για την πλειονότητα του κόσμου δεν υπάρχει άλλη ορατή προοπτική πέρα από τον «καπιταλιστικό δρόμο», έτσι ώστε η πρόταση «φιλολαϊκής διαχείρισης του καπιταλισμού» να φαίνεται σαν η μοναδική σχετικά ρεαλιστική άμεση φιλολαϊκή λύση στο σήμερα. Σε αυτό δεν δίνει απάντηση απλά η στήριξη των στόχων του οικονομικού αγώνα και η αφηρημένη προβολή του «πεντάπτυχου» της ANΤΑΡΣΥΑ. Ελάχιστα πράγματα για την αντιμετώπιση του προβλήματος έχουμε κάνει σαν ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, παρότι έχουμε εντοπίσει το πρόβλημα.

Τρίτο, σοβαρή αδύνατη πλευρά της πολιτικής μας προσπάθειας, με εκλογικές συνέπειες, αποτελούν και άλλες γενικότερες αδυναμίες και ελλείψεις μας, που αποτυπώνουν και τη δυσκολία του συσχετισμού δυνάμεων. **Η αναντίστοιχη των αναγκών επεξεργασία και ανάδειξη της στρατηγικής μας**, το γεγονός πως οι δυνάμεις της κομμουνιστικής προοπτικής δεν έχουν καταφέρει να αντεπιτεθούν, το γεγονός πως είναι αδύναμες οι προσπάθειες ενάντια στην ιδεολογική ηγεμονία της αστικής τάξης, δημιουργούν μεγάλες δυσκολίες για να προχωρήσει η πολιτική μας λογική. **Η έλλειψη διεθνών αναφορών**, σε αντίθεση με τον ΣΥΡΙΖΑ που πρόβαλλε μια συγκεκριμένη προοπτική (συμμαχία με Podemos, ευρωπαϊκό νότο), εμφάνιζε την δική μας πρόταση εξαιρετικά αδύναμη σε μια στιγμή που ο διεθνής συσχετισμός δυνάμεων αποτελούσε κριτήριο για την πολιτική επιλογή των μαζών, λόγω της αντίθεσης με την Γερμανία, τις αντιδραστικές δυνάμεις της ΕΕ κλπ.

Τέταρτο, παρότι το δυναμικό της ANΤΑΡΣΥΑ έδωσε την εκλογική μάχη, αρνητικό ρόλο έπαιξαν τα προβλήματα στο εσωτερικό της ANΤΑΡΣΥΑ. Προβλήματα που αφορούν την ενωτική δημοκρατική λειτουργία και την εκπροσώπησή της, στενά συνδεδεμένα με συχνά αντιτιθέμενες πολιτικές επιλογές δυνάμεων που συμμετέχουν σε αυτήν, καθώς και πολιτικών ταλαντεύσεων που παρουσιάζονται από μεριάς τους.

...

Συνολικά επομένως, είναι αναγκαία η **κριτική και αυτοκριτική εξέταση της ίδιας της φυσιογνωμίας της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, που σχετίζεται με την προγραμματική της επάρκεια**, την κινηματική και πολιτική πρακτική της στο εργατικό κίνημα και την ικανότητα μετασχηματισμού της αγωνιστικής παρέμβασης σε αντικαπιταλιστικό πολιτικό ρεύμα, με επαναστατική τακτική και κομμουνιστική στρατηγική, με διεθνιστική στόχευση και αναφορές, με ανώτερη συγκρότηση της πρωτοπορίας της κομμουνιστικής απελευθέρωσης.

Εάν δούμε ειδικά τη συγκεκριμένη εκλογική μάχη μπορούμε να πούμε πως **υπήρχαν περιθώρια για καλύτερο εκλογικό αποτέλεσμα**, που θα έδινε μια καλύτερη δυνατότητα για την μετέπειτα δράση μας. Το αποτέλεσμα αυτό δεν ήρθε κυρίως γιατί και οι δυνάμεις του ΝΑΡ αλλά και ευρύτερα της ANΤΑΡΣΥΑ - ΜΑΡΣ **είχαν μεγάλη δυσκολία να δώσουν την μάχη με αυτοπεποίθηση, να διεκδικήσουν - απαιτήσουν ψήφο από τους αγωνιστές της Αριστεράς, να πάνε κόντρα στο κυρίαρχο ρεύμα του ΣΥΡΙΖΑ**. Αυτό πρέπει να κατανοηθεί αφενός ως κοινωνική τάση που μας πίεζε

και αφετέρου ως αδυναμία πολιτικής συγκρότησης του ρεύματος και εξοπλισμού της οργάνωσης.

8. Η πολιτική - εκλογική συνεργασία με τις δυνάμεις της Μετωπικής Αριστεράς Συμπόρευσης κρίνεται θετική, καθώς δημιούργησε ένα ενωτικό κλίμα που διευκόλυνε τη συσπείρωση και δραστηριοποίηση αρκετών αγωνιστών, εντός και εκτός ΑΝΤΑΡΣΥΑ, την συμμετοχή όλης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην εκλογική μάχη.

Η συμφωνία πάνω σε ένα πολιτικό πρόγραμμα που περιελάμβανε τους αναγκαίους κόμβους και τους κύριους άξονες του αντικαπιταλιστικού προγράμματος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αποτέλεσε παράγοντα αξιολογίας και κύρους. Το βήμα αυτό είναι ελπιδοφόρο, **ενθαρρύνει τις τάσεις εκείνες που μπορούν, κάτω από προϋποθέσεις, να αποδεσμευτούν από τα όρια της διαχείρισης και του ρεφορμισμού και να κινηθούν στην κατεύθυνση της δημιουργίας μιας ανεξάρτητης αντικαπιταλιστικής αντισυστημικής ανατρεπτικής Αριστεράς.**

Όσον αφορά την προεκλογική καμπάνια της ΑΝΤΑΡΣΥΑ - ΜΑΡΣ, εκτιμούμε πως το πολιτικό της στίγμα ήταν συνολικά θετικό, μέσα στο πλαίσιο της πολιτικής συμφωνίας και πολύ κοντά στην λογική μιας ανατρεπτικής αντικαπιταλιστικής παρέμβασης, ενώ στη συντριπτική πλειονότητα των περιπτώσεων η συνεργασία με τις δυνάμεις της ΜΑΡΣ ήταν εποικοδομητική.

Όσον αφορά τις άλλες δυνάμεις της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς, η καταγραφή τους ήταν σε χαμηλά επίπεδα, ενώ στην προεκλογική τους καμπάνια στράφηκαν ενάντια στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ (κυρίως μ-λ, ΕΕΚ) εκφράζοντας έντονα σεχταριστική λογική και **αντίληψη κομματικής καταγραφής.** Ιδιαίτερα αρνητική ήταν η τοποθέτηση του ΕΕΚ για ψήφο γενικά σε ΣΥΡΙΖΑ, ΚΚΕ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ εκεί που δεν κατέβηκε και οι προτάσεις για κυβέρνηση της Αριστεράς με ΣΥΡΙΖΑ - ΚΚΕ.

B. Για την προεκλογική μας δουλειά

9. Η φετινή προεκλογική περίοδος είχε σημαντικές και πρωτόγνωρες δυσκολίες. Η ελάχιστη διάρκειά της αντικειμενικά μας δυσκόλεψε, αφού έπρεπε μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα να λύσουμε, όχι μόνο τα κρίσιμα πολιτικά ζητήματα (πολιτικό πλαίσιο, συνεργασίες) αλλά και τα βασικά οργανωτικά και οικονομικά προβλήματα (συγκρότηση ψηφοδελτίων, υλικά κλπ). Η διεξαγωγή των εκλογών σε χειμερινή περίοδο προσέθεσε δυσκολίες στην εξόρμηση μας. **Παρά τις δυσκολίες, οι οργανώσεις μπήκαν στη μάχη των εκλογών.**

Ιδιαίτερης σημασίας ήταν ο πανελλαδικός κύκλος των συνελεύσεων των Επιτροπών της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις αρχές Γενάρη με τη συμμετοχή άνω των 2.000 μελών. Ταυτόχρονα, αποτέλεσαν ένα πανελλαδικό κύμα συζήτησης, εξοπλισμού και κινητοποίησης του κόσμου της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για την μάχη. Σε κάθε περίπτωση αποτελεί ένα πολύ θετικό βήμα και παρακαταθήκη για το μέλλον. Μέσα κι απ' αυτή τη διαδικασία, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ συγκροτήθηκε και έδωσε την μάχη -στην οποία συμμετείχαν όλες οι δυνάμεις που την αποτελούν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο.

10. Στην ολιγοήμερη προεκλογική περίοδο έγιναν 82 **συγκεντρώσεις** της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ - ΜΑΡΣ. Συνολικά τις συγκεντρώσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ παρακολούθησαν περίπου 5.000 άτομα. Σε αρκετές περιοχές υπήρξε ανώτερη μαζικότητα από τις ευρωεκλογές, ενώ σε άλλες στασιμότητα ή υποχώρηση. Η εικόνα που έρχεται από τις συγκεντρώσεις και γενικότερα από την εξόρμηση είναι ότι **η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ολοένα και περισσότερο αντιμετωπίζεται με σεβασμό και προσοχή** από πλατύτερα τμήματα εργαζομένων και νεολαίας, πέρα από το ποσοστό που την ψήφισε τελικά.

...

Γ. Νέα κατάσταση - νέα κυβέρνηση - νέα καθήκοντα

11. Μετά τις εκλογές, στους χώρους δουλειάς υπάρχει κλίμα ανακούφισης ακόμα και χαράς γιατί έφυγαν οι εκφραστές της άγριας αντιλαϊκής επίθεσης, μαζί με μια μετριασμένη ελπίδα για το μέλλον. Η δική μας παρέμβαση όμως δεν μπορεί να εξαντλείται στη «βυθομέτρηση» των διαθέσεων του κόσμου. Η αντικαπιταλιστική Αριστερά δεν θα στέκεται «χαζοχαρούμενα» απέναντι στις όποιες κινήσεις της κυβέρνησης έχουν ένα αριστερό συμβολισμό ή υλοποιούν (μερικά) ορισμένους από τους στόχους του κινήματος (κάτι που θα αποτελεί κατάκτηση του κινήματος), ούτε όμως θα αντιμετωπίζει μίζερα την ελπίδα του κόσμου πως μπορούν κάπως να αλλάξουν τα πράγματα.

Εμείς ίσα – ίσα αυτή την διάθεση αλλαγής πρέπει να ενισχύσουμε αποφασιστικά και να την μετασηματίζουμε ποιοτικά σε κατεύθυνση αντικαπιταλιστικής ανατροπής.

Παρότι οι προσδοκίες των ψηφοφόρων του ΣΥΡΙΖΑ είναι κουτσουρεμένες, ο συνδυασμός των εκρηκτικών κοινωνικών προβλημάτων εντός του πλαισίου της ΕΕ και της καπιταλιστικής κυριαρχίας σε περίοδο βαθιάς κρίσης, οι αντιφάσεις που έχει ένα κόμμα με αριστερές καταβολές και ψηφοφόρους όταν διαχειρίζεται μια τέτοια κατάσταση, δημιουργούν δυνατότητες για διεκδικήσεις, για κατακτήσεις και για την ριζοσπαστικοποίηση μερίδων του κινήματος σε αντικαπιταλιστική και επαναστατική κατεύθυνση.

Βεβαίως, δεν πρέπει να υποτιμηθούν, με βάση και την ιστορική εμπειρία, οι **μεγάλοι κίνδυνοι ενσωμάτωσης της αριστερόστροφης δυναμικής που έφερε τον ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση στο πλαίσιο μιας νέας διαχείρισης του συστήματος «με ανθρώπινο πρόσωπο»**. Η λογική της λεγόμενης «διαπραγμάτευσης με τους εταίρους» και η **καλλιέργεια αναμονής και ανάθεσης των κινήσεων στη νέα κυβέρνηση δημιουργούν καταρχήν κίνδυνο αδρανοποίησης του λαϊκού παράγοντα** στην επόμενη κρίσιμο περίοδο. Ωστόσο, υπάρχουν δυνατότητες για να μην περάσει αυτή η λογική.

Η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ ευελπιστεί ότι μπορεί να αξιοποιήσει τα νέα μίγματα πολιτικής που συζητά και δοκιμάζει η ΕΚΤ για την αντιμετώπιση της κρίσης, παρότι αυτά δεν ανταποκρίνονται στην ανάγκη για την ουσιαστική βελτίωση της ζωής του λαού και την υπέρβαση της καπιταλιστικής κρίσης.

Ο ΣΥΡΙΖΑ θα αξιοποιήσει τα όποια βήματα εκδημοκρατισμού και κάποιων μέτρων στοιχειώδους κοινωνικής παρέμβασης το πρώτο διάστημα (τα οποία θα φαντάζουν φωτεινά σε σχέση με το σκοτάδι της υπεραντιδραστικής πολιτικής του μαύρου μετώπου και της ΝΔ-ΠΑΣΟΚ), μαζί με τις νέες αναβαθμισμένες δυνατότητες της κυβέρνησης, των ΜΜΕ κλπ. για αμφίπλευρη διεύρυνση της επιρροής του και για να δορυφοροποιήσει γύρω του ή έστω σε θέσεις ευμενούς υποδοχής, κριτικής στήριξης ή και ανοχής δυνάμεις της Αριστεράς και του κινήματος. Να σταθεροποιήσει όσους τον ψήφισαν περιστασιακά. Πιέζει την ταξική πτέρυγα, ακόμα και το χώρο της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς. Για να είναι **αποφασιστική και αποτελεσματική η εναντίωση μας στην προσπάθεια ενσωμάτωσης στη διαχειριστική λογική** πρέπει να γίνουμε ικανοί να πείθουμε τον κόσμο που ταλαντεύεται για την ανάγκη της ανατρεπτικής αντικαπιταλιστικής στάσης και πολιτικής.

12. Ο σχηματισμός **κυβέρνησης συνεργασίας του ΣΥΡΙΖΑ με το δεξιό συντηρητικό κόμμα των ΑΝΕΛ** (η οποία δεν ήταν η μόνη επιλογή), η προσυμφωνημένη από καιρό βάση της συνεργασίας τους, η σύνθεση της κυβέρνησης, η διαμόρφωση "στηριγμάτων" σε διεθνή και ντόπια αστικά κέντρα, αλλά και η εκφρασμένη βούληση για υποψήφιο πρόεδρο δημοκρατίας από το συντηρητικό χώρο, αποκαλύπτουν **με τον πιο σαφή τρόπο την διαχειριστική κατεύθυνση, στην οποία κινείται η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ**, εντός του πλαισίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του ΝΑΤΟ και του συστήματος. Όλα αυτά θα δώσουν πολιτικό έρεισμα στον αντίπαλο να ανασυντάξει πιο εύκολα τις δυνάμεις του.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ είναι κυβέρνηση διαχείρισης του συστήματος της αστικής

πολιτικής και επίθεσης, με συμμόρφωση στους κανόνες και στα όρια της ευρωζώνης και της ΕΕ, στην αναγνώριση και αποπληρωμή του χρέους, στη δημοσιονομική πειθαρχία, στην λογική της ανταγωνιστικότητας και των ιδιωτικών επενδύσεων, στην αποδοχή των ιμπεριαλιστικών συμμαχιών της Ελλάδας με ΝΑΤΟ, Ισραήλ - Αίγυπτο στην περιοχή. Είναι κυβέρνηση που επιδιώκει τον συμβιβασμό, εντός αυτού του πλαισίου, με την ΕΕ, την γερμανική ηγεμονία και τους «δανειστές». Βεβαίως, εντός αυτού του γενικού προσανατολισμού είναι υποχρεωμένη να υλοποιήσει προεκλογικές της διακηρύξεις και ορισμένες από τις θέσεις του κινήματος, που αποτελούν κατακτήσεις με τις οποίες ανακόπτονται αντιδραστικά μέτρα ή ακυρώνονται άλλα που είχαν επιβληθεί στην πενταετία της μεγάλης αντιδραστικής επίθεσης. Το βασικό όμως είναι, ποια είναι η συνολική κατεύθυνση της κυβερνητικής πολιτικής, καθώς επιμέρους κατακτήσεις μπορούν να αναιρεθούν ή να αφομοιωθούν σε μια πορεία διαχείρισης της ίδιας πολιτικής με άλλο μίγμα, με άλλο τρόπο.

Η σύνθεση της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ και η προγραμματική της βάση εκφράζουν την λογική «συνέχειας του κράτους» (στρατός - Καμμένος, αστυνομία - Πανούσης) συνέχειας της ειδικής επιρροής των «μεγάλων συμφερόντων» και των εργολάβων (Σπίρτζης), συνέχεια της πειθαρχίας εντός του ΝΑΤΟ, με ισχυρή παρουσία της λογικής της ευρω-υποταγής αλλά και της επιρροής του αμερικανικού παράγοντα. Οι επιλογές αυτές κινούνται ήδη σε διαφορετική κατεύθυνση από την διάθεση του λαού για αλλαγή πολιτικής, για την ακύρωση όλων των βάρβαρων αντιλαϊκών τομών της πενταετίας και δεν μπορούν να διασκεδαστούν από συμβολικές, κυρίως επικοινωνιακού χαρακτήρα, κινήσεις, όπως η επίσκεψη στο Σκοπευτήριο Καισαριανής. Δεν δικαιολογούν κανενός είδους αυταπάτη από τους αγωνιστές της Αριστεράς και του μαζικού κινήματος ή λογικές κριτικής στήριξης, ανοχής και περιόδου χάριτος προς την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, παρά την ανακούφιση που νιώθει ο λαός από την κατεδάφιση της συγκυβέρνησης ΝΔ - ΠΑΣΟΚ.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ έρχεται με το δόγμα -προπομπός του συμβιβασμού- «ούτε καταστροφική ρήξη, ούτε υποταγή στην καταστροφή», με επιμονή στη λογική της διαπραγμάτευσης, χωρίς μονομερείς ενέργειες και «τσαμπουκάδες». Την υποδέχθηκαν με διάθεση συνεργασίας και βέβαια ενσωμάτωσης στα δικά τους σχέδια και συμφέροντα, ο ΣΕΒ, οι έλληνες ολιγάρχες (ΜΜΕ, Μυτιληναίος), τμήματα της ΕΕ και της ευρω-γραφειοκρατίας, οι ΗΠΑ, η Ρωσία.

Οι τελευταίες εξελίξεις δείχνουν ότι υπάρχουν ισχυρά κέντρα του συστήματος τα οποία επενδύουν σε μια πολιτική «ποσοτικής χαλάρωσης», με διαφορετικά χαρακτηριστικά από αυτά της απόλυτης «δημοσιονομικής ορθοδοξίας» την οποία πρεσβεύει το «γερμανικό κέντρο». Η συμμαχία του ΣΥΡΙΖΑ με αυτά τα κέντρα επιτρέπει ορισμένους ελιγμούς, όμως από την άλλη προσδιορίζουν με μεγάλη σαφήνεια ότι τα όρια της εναλλακτικής λύσης θα κινείται στην κατεύθυνση της «συνέχισης των μεταρρυθμίσεων» και των «ισσοκελισμένων προϋπολογισμών».

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ φαίνεται πως έχει οροφή το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης, στο πλαίσιο των ισοσκελισμένων προϋπολογισμών, **ενώ προετοιμάζει τετραετές δημοσιονομικό πρόγραμμα και νέα συμφωνία με την ΕΕ.**

Συνολικά, η κυβερνητική διαχείριση ΣΥΡΙΖΑ γίνεται προσπάθεια να αξιοποιηθεί από τα κέντρα του κεφαλαίου για την ανανέωση και **ανασυγκρότηση του πληγωμένου αστικού οικονομικού και πολιτικού συστήματος**, με τη διαμόρφωση και ενός νέου δικομματισμού, με μπαλαντέρ την κεντροαριστερά.

Οι αντιφάσεις που σήμερα διαπερνούν την κοινωνική αλλά και την πολιτική βάση του ΣΥΡΙΖΑ ορθώνουν **δυσκολίες** σε αυτή την επιλογή. **Η περίοδος της πολιτικής αστάθειας και ρευστότητας δεν έχει λήξει** πολύ περισσότερο που η καπιταλιστική κρίση, ιδιαίτερα στην Ευρώπη, περιορίζει ασφυκτικά τα όρια του συστήματος για χαλάρωση της αντιλαϊκής πολιτικής.

13. Το NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση έχει πλήρη συναίσθηση της σοβαρότητας και της κρισιμότητας της νέας περιόδου στην οποία μπαίνει η κοινωνική και ταξική διαπάλη στην Ελλάδα. Σε σύντομο σχετικά χρονικά διάστημα θα κριθεί αν θα υπάρξει διαιώνιση ή/και παραπέρα προώθηση της αντεργατικής καταιγίδας που συντονίζει το επιτελείο της ΕΕ σε συνεργασία με την ελληνική οικονομική ολιγαρχία ή αν θα υπάρξει μια εργατική λαϊκή αντεπίθεση για την ανατροπή της.

Το κυβερνητικό πλαίσιο του ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο δε θέτει προϋποθέσεις ανατροπής, αλλά αντιπροσωπεύει κινδύνους ταύτισης της Αριστεράς με πολιτικές διαρκούς λιτότητας και φτώχειας, με ενδεχόμενο μιας στρατηγικού χαρακτήρα ήττας και υποχώρησης της.

Ωστόσο, ο άξονας των πολιτικών εξελίξεων μετεκλογικά δεν θα συγκροτηθεί γύρω από διλήμματα του τύπου «θέλει ή όχι να κάνει την ανατροπή ο ΣΥΡΙΖΑ;», ούτε από το ερώτημα της στήριξης επιμέρους θετικών μέτρων ανακούφισης. Ο ΣΥΡΙΖΑ αντικειμενικά θα βρεθεί αντιμέτωπος με την απαίτηση και την προσμονή των λαϊκών στρωμάτων για θετική ευόδωση στόχων και αιτημάτων. **Το σύνολο των μαχόμενων δυνάμεων της Αριστεράς μπορεί και πρέπει να κινηθεί στην κατεύθυνση της ενίσχυσης μιας νέας κοινωνικής απαιτητικότητας και να πρωταγωνιστήσει ενεργητικά σε ένα ενωτικό σχέδιο άμεσης αντεπίθεσης και διεκδίκησης των ώριμων στόχων της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων σε όλα τα πεδία (οικονομικό, ανεργία, δημόσια αγαθά, δημοκρατία - ελευθερίες κλπ).**

Το NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η πολιτική συνεργασία των ανατρεπτικών, αντικαπιταλιστικών και αντιΕΕ δυνάμεων, ευρύτερα οι μαχόμενες δυνάμεις της Αριστεράς και του κινήματος, όλοι όσοι δεν επιλέγουν να ζεστάνουν κυβερνητικούς θώκους ή να γίνουν ο κινηματικός ψάλτης της κυβέρνησης, αλλά και όλοι όσοι γυρίζουν την πλάτη σε μια λογική μοιρολατρικής προσμονής, είναι ανάγκη να κινηθούν άμεσα:

- **για την αντεπίθεση του κινήματος, για μια νέα απαιτητικότητα του λαού, για την απόσπαση κατακτήσεων**
- **για μια εργατική - λαϊκή - νεολαιίστικη αριστερή αντιπολίτευση, ενάντια στο σύστημα, την κυρίαρχη πολιτική και την κυβέρνηση, που κινείται εντός του πλαισίου τους**
- **για την αντικαπιταλιστική ανατροπή του σφαγείου και της διαρκούς επίθεσης κεφαλαίου - ΕΕ - ΔΝΤ**

Με τη διεκδίκηση από την μαχόμενη Αριστερά και το εργατικό κίνημα των ζωτικών αιτημάτων, με κεντρικό σύνθημα: Απαιτούμε να πάρουμε πίσω όλα όσα μας έκλεψαν, διεκδικούμε όσα μας αξίζουν για αξιοπρεπή ζωή τώρα. Δηλαδή: άμεση κάλυψη όλων των ανέργων με αξιοπρεπές επίδομα ανεργίας, επαναπρόσληψη όλων των απολυμένων και των διαθέσιμων, άνοιγμα της ΕΡΤ και των σχολείων - νοσοκομείων που έκλεισαν, αυξήσεις μισθών και συντάξεων με στόχο την κατάργηση των περικοπών από το 2009, επαναφορά 13^{ου} και 14^{ου} μισθού στο δημόσιο και των συντάξεων, μείωση του χρόνου εργασίας, ανατροπή όλου του αντεργατικού πλαισίου για την ελαστική και προσωρινή εργασία ειδικά για τη νεολαία, σταμάτημα των κατασχέσεων και διαγραφή χρεών για τους φτωχούς. Ξήλωμα όλων των αντιδραστικών μέτρων και αναδιαρθρώσεων στην εργασία, στα θέματα των ελευθεριών και της δημοκρατίας, στην εκπαίδευση, την υγεία, την ασφάλιση κλπ.

Ο αγώνας αυτός πρέπει να συνδέεται με τους αναγκαίους συνολικούς πολιτικούς στόχους:

- Το ξήλωμα όλου του μνημονιακού καπιταλιστικού «κεκτημένου».
- Την άρνηση του χρέους, τη στάση πληρωμών στους δανειστές και τη διαγραφή του χρέους.
- Την άρνηση συνέχισης των μνημονίων, την αντίθεση σε «συμφωνία - γέφυρα» και στο νέο πρόγραμμα που διαπραγματεύεται η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ εντός των ασφυκτικών ορίων της ΕΕ

και των κανονισμών της. Ενάντια στο νέο «τετραετές μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα» λιτού βίου και τη διαρκή επιτήρηση από ΕΕ - ΕΚΤ.

- Την ακύρωση του Δημοσιονομικού Συμφώνου Σταθερότητας από την ελληνική Βουλή και την ψήφιση νέου προϋπολογισμού που θα καλύπτει τις εργατικές - λαϊκές ανάγκες και δεν θα υπακούει στον Προκρούστη του ισοσκελισμένου προϋπολογισμού.
- Την ρήξη και την έξοδο από την ευρωζώνη και την ΕΕ.
- Την εθνικοποίηση των τραπεζών, χωρίς αποζημίωση και υπό εργατικό έλεγχο.
- Την κατάργηση του ΤΑΙΠΕΔ και το μπλοκάρισμα όλων των ιδιωτικοποιήσεων, από τη σκοπιά της εθνικοποίησης, χωρίς αποζημίωση και με εργατικό έλεγχο των ΔΕΚΟ και των βασικών επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας. Να ακυρωθούν οι ιδιωτικοποιήσεις που έχουν ήδη γίνει (π.χ. Κόσκο, ΟΤΕ).

Συνολικά το εργατικό - λαϊκό κίνημα και η αντικαπιταλιστική Αριστερά πρέπει να προβάλλουν το δικό τους πρόγραμμα αποφασιστικών διεκδικήσεων για τομές, ρήγματα και κατακτήσεις, ειδικά τους πρώτους μήνες της σχετικής αστάθειας.

Μέσα από αυτή την τακτική επιδιώκουμε να πείθονται οι εργαζόμενοι μέσα από τους αγώνες και την εμπειρία τους, για την αναγκαιότητα και την δυνατότητα της αντικαπιταλιστικής διεξόδου, να συγκροτείται το κίνημα και το μέτωπο που θα την επιβάλλει.

14. Το ερχόμενο διάστημα θα υπάρξει όξυνση της ταξικής και πολιτικής διαπάλης με θετικές προοπτικές για το εργατικό και λαϊκό κίνημα, στο βαθμό που ισχυροποιείται **η τάση και η συσπείρωση δυνάμεων για μια άλλη ανατρεπτική αντικαπιταλιστική Αριστερά.** Στην κατεύθυνση αυτή **η ισχυροποίηση και αναβάθμιση της πολιτικής πάλης του ΝΑΡ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ αποτελούν κρίσιμο όρο. Η προώθηση και ανάπτυξη της πολιτικής συνεργασίας,** καταρχήν με τις δυνάμεις της Μετωπικής Αριστερής Συμπόρευσης (ΜΑΡΣ) που έχουν γίνει ήδη θετικά βήματα, αλλά και παραπέρα με ανένταχτους αγωνιστές και άλλες δυνάμεις που αναγνωρίζουν την ανάγκη συνεργασίας της ανατρεπτικής Αριστεράς, θα ανοίξουν δρόμο για την ευρύτερη συσπείρωση και την ενίσχυση των τάσεων διαφοροποίησης από την διαχειριστική λογική του ΣΥΡΙΖΑ και τον ηττοπαθή ρεφορμισμό του ΚΚΕ.

Έτσι, θα ευνοούνται και οι προοπτικές της αναγκαίας μαχητικής κοινής δράσης ευρύτερων αριστερών δυνάμεων, **καταρχήν της εκτός των τειχών Αριστεράς, με σταθερή επιδίωξη και απεύθυνση στο ΚΚΕ αλλά και στις αριστερές τάσεις του ΣΥΡΙΖΑ που διαφοροποιούνται από την κυβερνητική διαχειριστική πολιτική.**

15. Κρίσιμο ζητούμενο και βασικός στόχος είναι **η ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος και της ανάταξή του σε αγωνιστική ανατρεπτική κατεύθυνση.** Στο πεδίο αυτό, όπως και στην ευρύτερη λαϊκή δράση, θα κριθεί αν θα δημιουργηθούν τα φύτρα εκείνα της οργανωμένης λαϊκής πάλης που θα μπορέσουν να επιβάλλουν μια άλλη πορεία ανατρέποντας το συστημικό πλαίσιο.

Δ. Για την επόμενη μέρα στα βασικά μέτωπα

Για τη συγκεκριμένη επεξεργασία των κατευθύνσεων αυτών θα χρειαστούν συγκεκριμένες συνεδριάσεις του Γραφείου, των Επιτροπών της ΠΕ και των ΟΒ. Θα πρέπει ολοκληρωθούν στην επόμενη Π.Ε. Ορισμένες άμεσες κρίσιμες πλευρές:

16. Για την παρέμβασή μας στο μαζικό κίνημα.

Με **λογική αντεπίθεσης,** ξεκινούμε άμεσα με συζητήσεις των αντικαπιταλιστικών κινήσεων - σχημάτων, έτσι ώστε να συζητηθεί το περιεχόμενο παρέμβασης στη νέα κατάσταση κλπ., να βγουν προκηρύξεις με το αναγκαίο αγωνιστικό πλαίσιο σύμφωνα και το πρόγραμμα διεκδικήσεων που έχουμε επεξεργαστεί. Προτείνουμε συνελεύσεις στα σωματεία που παρεμβαίνουμε και διατυπώνουμε

τα αιτήματα του κινήματος, αναδεικνύουμε τις αιχμές για άμεσα ρήγματα και κατακτήσεις σε συνδυασμό με τα συνολικά αιτήματα του κινήματος, προωθούμε δημιουργικά τους πολιτικούς στόχους (διαγραφή του χρέους, απειθαρχία – ρήξη – έξοδος από την ΕΕ κλπ.).

Υπερασπιζόμαστε την ανεξαρτησία του εργατικού λαϊκού και νεολαιίστικου κινήματος, κόντρα σε λογικές «στήριξης της κυβέρνησης».

Το αμέσως επόμενο διάστημα πρέπει με προγραμματισμό να ξεδιπλωθούν όλες οι βασικές πρωτοβουλίες, που έχουμε αποφασίσει.

17. Πολιτική πρωτοβουλία για το χρέος

Κινούμαστε άμεσα για την προώθηση της κοινωνικο-πολιτικής πρωτοβουλίας για τη διαγραφή του χρέους, σε σύνδεση με την ικανοποίηση των λαϊκών αιτημάτων και την ανυπακοή στο Δημοσιονομικό Σύμφωνο και τις δεσμεύσεις ευρωζώνης και ΕΕ.

18. ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Ο στόχος μας είναι η **ενίσχυση και ο προωθητικός μετασχηματισμός της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, που βγήκε «ζωντανή» και με δυνατότητες από μια δύσκολη μάχη**, αλλά με σημαντικά προβλήματα. Θα γίνει ξεχωριστή συζήτηση για την πορεία της μετωπικής μας πολιτικής και την **προσπάθεια ανασυγκρότησης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην πορεία προς την 3η Συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ**. Άμεσα πρέπει να δοθεί η δυνατότητα στον κόσμο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ να συζητήσει μέσα από ανοικτό και προετοιμασμένο κύκλο συνελεύσεων. Επίσης να προχωρήσουμε σε κύκλο ανοικτών πολιτικών εκδηλώσεων. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να πάρει πολιτικές πρωτοβουλίες για τα καυτά μέτωπα πάλης και να προχωρήσει σε συσκέψεις της συνδικαλιστικής γραμματείας και των αγωνιστών σε άλλα μέτωπα, για το συντονισμό των δυνάμεων.

19. Πολιτική συνεργασία

Σχετικά με την πολιτική συνεργασία με τις δυνάμεις της ΜΑΡΣ, αλλά και την ευρύτερη προώθηση της στην κατεύθυνση του αντικαπιταλιστικού πόλου, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να πάρει πρωτοβουλίες, ενισχύοντας και την αυτοτελή της παρέμβαση. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ χρειάζεται να συνεχίσει και να εμβαθύνει στην λογική της πολιτικής συνεργασίας, αξιοποιώντας το θετικό κεκτημένο της πολιτικής συνεργασίας με την ΜΑΡΣ, επιδιώκοντας κοινές πολιτικές παρεμβάσεις (π.χ. εκδηλώσεις, πρωτοβουλίες συσπείρωσης σε μέτωπα πάλης, διάλογος – αναζήτηση). Παραπέρα, **η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα πρέπει να συνεχίσει να απευθύνεται σε δυνάμεις και ρεύματα για αναβαθμισμένη κοινή δράση και πολιτικές παρεμβάσεις**, με προσανατολισμό στο πολύμορφο, διάσπαρτο δυναμικό του κινήματος και όχι μόνο στις οργανωμένες δυνάμεις.

20. Στις νέες συνθήκες **αντιλαμβανόμαστε τις ευθύνες μας και την απαίτηση που έχει από το NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση** ο μαχόμενος κόσμος του κινήματος, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, της πολιτικής συνεργασίας αλλά και κάθε ριζοσπαστικής τάσης που προέρχεται από ΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ. **Για να ανταποκριθούμε στην ανάγκη ταξικής ανασυγκρότησης του κινήματος και της αριστεράς, απαιτείται να αναβαθμιστεί η λειτουργία και η παρέμβαση του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση**, να ενισχυθεί ο πολιτικός, προγραμματικός και θεωρητικός του λόγος και η αντίστοιχη συλλογική προετοιμασία, επεξεργασία και παρέμβαση. Οι νέες συνθήκες και ειδικά το ανέβασμα του πήχη της πολιτικο-ιδεολογικής αντιπαράθεσης σε συνθήκες διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, απαιτούν πολιτικό νεύρο με βάση την επαναστατική τακτική της αντικαπιταλιστικής ανατροπής της επίθεσης, βαθύτερη και ουσιαστικότερη θεωρητική υποδομή, στρατηγική παρέμβαση για την αντικαπιταλιστική επανάσταση και την κομμουνιστική απελευθέρωση.

Χρειάζεται άμεση αναβάθμιση της θεωρητικής δουλειάς, συγκεκριμένη δουλειά πάνω σε κρίσιμα ζητήματα: αντικαπιταλιστική τακτική - αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα - άλλος δρόμος, εργατικές λαϊκές διεκδικήσεις - αριστερά αντικαπιταλιστικά προγράμματα πάλης, ΣΥΡΙΖΑ και αστικός εκσυγχρονισμός, πολιτική ΚΚΕ, ζητήματα τακτικής και στρατηγικής που συζητιούνται εντός της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

- **Ενίσχυση του ΝΑΡ με νέες δυνάμεις,** με τους αγωνιστές της νεολαίας και της νέας βάρδιας στην πρώτη γραμμή.
- **Ανάπτυξη των πολιτικών δεσμών του ΝΑΡ** απευθείας με τους πρωτοπόρους εργαζόμενους, αγωνιστές και διανοούμενους.

Με βάση τα παραπάνω, **η Π.Ε. αποφάσισε-μεταξύ άλλων- για το αμέσως επόμενο διάστημα:**

- εκδηλώσεις του ΝΑΡ στις βασικές πόλεις, με αφετηρία την Αθήνα την Κυριακή 8/2
- κύκλος συνεδριάσεων όλων των Ο.Β. του ΝΑΡ και της ν.Κ.Α.
- οργανωμένος εσωοργανωτικός διάλογος
- ολοκλήρωση των εργασιών στα νέα γραφεία μας, εγκαίνια και αναβαθμισμένη αξιοποίησή τους
- σύγκληση πανελλαδικού Σώματος του ΝΑΡ την άνοιξη 2015.
- Προετοιμασία της 3^{ης} Συνδιάσκεψης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Η Π.Ε. του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, Αθήνα, 31/01/2015

[Tweet](#)
